

Súd: Mestský súd Bratislava III
Spisová značka: B1-37Cb/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120209572
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janovicová
ECLI: ECLI:SK:MSBA3:2024:1120209572.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava III sudkyňou JUDr. Gabrielou Janovicovou v spore žalobcu: ČSOB Poist'ovňa, a.s., so sídlom Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 31 325 416, zastúpeného advokátskou kanceláriou Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s. r. o., so sídlom Twin City Tower, Mlynské nivy 10, 821 09 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 239 921, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Pribinova 19, 811 09 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 1.289,14 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie 1.220,16 eur s príslušenstvom **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 68,98 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.289,14 eur od 01.06.2020 do 03.07.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 68,98 eur od 04.07.2020 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobca **m á** proti žalovanému **n á r o k** na náhradu trov konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou príslušnému súdu 04.06.2020 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.289,14 eur s príslušenstvom.

2. Žalobu odôvodnil tým, že uzatvoril s poškodenou spoločnosťou SHR Veget s.r.o. (ďalej len "poškodený") poisťovňu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej prišlo k uzatvoreniu poistenia vozidla Chevrolet Captiva, EČV: R pričom žalobca sa zaviazal v prípade poistnej udalosti nahradiť škodu poškodenému a ten sa zaviazal platiť pravidelné mesačné splátky poistného. Dňa 10.06.2018 prišlo k poistnej udalosti, keď poistený majetok poškodeného bol poškodený v dôsledku pádu dreva z prívesného vozíka EČV: R pripojeného k vozidlu EČV: R Celková výška škody bola vyčíslená na 1.666,97 eur. Žalobca po odpočítaní spoluúčasti nahradil poškodenému, platbou spoločnosti Arni Cars s.r.o. vykonávajúcej servis pre poškodeného, škodu vo výške 1.289,14 eur. Žalobca ďalej žalobu odôvodnil skutočnosťou, že vozidlo, ktorým bola spôsobená škodová udalosť, bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného, pričom vyplatením poistného plnenia poškodenému prešlo právo na náhradu škody z poškodeného na žalobcu ako poistiteľa. Žalobca je preto oprávnený požadovať náhradu škody vo výške 1.289,14 eur od žalovaného na základe priameho nároku poškodeného podľa osobitného predpisu. Následne žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy, a to regresnou náhradou poistného plnenia zo dňa 16.10.2018, nakoľko medzi žalovaným a škodcom bola uzavretá poisťovňa č. XXXXXXXXXX. Žalovaný do dnešného dňa však neuhradil žalobcovi dlžnú sumu vo výške 1.289,14 eur. S ohľadom na uvedené má žalobca za to, že mu vznikol aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.289,14 eur od 01.06.2020 do zaplatenia, t. j. odo dňa podania žalobného návrhu.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe z 03.09.2020 doručenom tunajšiemu súdu dňa 07.09.2020 zhodne uviedol, že podaným návrhom sa žalobca v tomto konaní domáha zaplataenia istiny vo výške 1.289,14 eur spolu s príslušenstvom, titulom výplaty poistného plnenia z poistnej zmluvy č.XXXXXXXXXXX za poškodenie motorového vozidla zn. Chevrolet Captiva, EČV:R Taktiež uviedol, že k poškodeniu motorového vozidla EČV:R došlo v dôsledku pádu dreva z privesného vozíka EČV:R pripojeného k vozidlu EČV:R ktoré bolo v čase vzniku škodovej udalosti povinne zmluvne poistené u žalovaného. Žalovaný ďalej uviedol, že dňa 02.07.2020 poukázal na účet žalobcu sumu 1.220,16 eur. Pri výpočte refundácie regresného nároku žalobcu vychádzal z faktúry č. 2018/164 (predložená žalobcom k žalobe), vystavenej na sumu 1.389,14 eur bez DPH, od ktorej odpočítal sumu 168,98 eur, ktorá predstavuje zhodnotenie vozidla opravou - amortizáciu. Rozdiel vo výške 1.220,16 eur bol vyplatený žalobcovi.

3.1. Žalovaný má na základe vyššie uvedených skutočností za to, že nárok žalobcu vo výške 1.220,16 eur je ku dnešnému dňu neopodstatnený, nakoľko pohľadávka žalobcu v zmysle ustanovenia § 559 Občianskeho zákonníka zanikla v tejto časti splnením. Vo zvyšnej časti vo výške 68,98 eur považuje žalovaný nárok za nedôvodný.

3.2. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, žalobca si podanou žalobou uplatnil úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy istiny vo výške 1.289,14 eur od 28.06.2019 do zaplataenia. K tomuto nároku žalobcu žalovaný uviedol, že v zmysle rozsudku Krajského súdu Bratislava z 15.2.2017, sp.zn.3Cob/93/2015, prechod práva na náhradu škody na poisťovateľa je limitovaný výškou plnenia, ktorú poisťovateľ vyplatil poistenému. Nárok na náhradu škody s úrokmi z omeškania by na poisťovateľa (t.j. žalobcu) prešiel len vtedy, ak by poškodenému hradil aj tieto úroky. V danom prípade žalobca vyplatil svojmu poistenému iba istinu vo výške 1.289,14 eur, a teda iba v tomto rozsahu na neho prešlo právo jeho poisteného na náhradu škody. Nárok žalobcu na zaplataenie úroku z omeškania preto považuje žalovaný v celom rozsahu za nedôvodný.

4. Žalobca v replike z 03.12.2021 uviedol, že sa v celom rozsahu nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi žalovaného uvádzanými v predmetnom podaní. V tomto smere žalobca poukázal na ustanovenie § 11 ods. 6 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. a na ustanovenie § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., z ktorých odôvodnil, že je povinnosťou žalovaného ako poisťovateľa poskytovať poistné plnenie, ak na to sú splnené zákonné predpoklady, a súčasne možno dovodiť tiež to, že poškodený má tzv. priamy nárok voči žalovanému ako poisťovateľovi, t. j. tento je právne vynúiteľný a v konečnom dôsledku nezávislý od prejavu vôle škodcu. Poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla predstavuje osobitnú formu poistenia, ktorá vzhľadom na svoje špecifika priznáva priamy nárok poškodenému. Žalobca má za to, že žalovaný sa obmedzuje na veľmi všeobecné tvrdenia, pričom žiadnym relevantným spôsobom nezaujima stanovisko k tvrdeniam žalobcu, ale uvádza, že žalobca podľa neho nepreukázal existenciu svojho nároku v danej výške. V tomto kontexte žalobca poukázal na zjavný rozpor medzi tvrdením a správaním žalovaného, ktorý na jednej strane nárok síce neuznáva, ale na strane druhej uvádza, že nárok v časti 1.220,16 eur uhradil. Žalobca ďalej uviedol, že ak údajne vyplatenú sumu porovnáme s uplatneným nárokom, dospejme k tomu, že v časti znakov sa prekrývajú. Možno preto dovodiť, že jediným znakom, ktorý žalovaný v kontexte svojho správania rozporuje, je uplatňovaná výška nároku v dôsledku údajnej neexistencie príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a vznikom škody.

4.1. Žalobca pritom poukazuje na rozsudok NS SR 2 Obdo 48/2012 zo dňa 13.06.2012, ktorý uviedol: „Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k záveru, že právny výklad zákona krajským súdom zodpovedá požiadavke ústavne súladného výkladu zákona, a odlišný názor oproti dovolateľom uvedenej judikatúre, v súlade s ustanovením § 157 O. s. p. riadne odôvodnil. Dovolací súd sa stotožnil s právnym názorom krajského súdu, ktorý pri rozhodovaní veci vzal do úvahy účel a zmysel ustanovenia § 442 ods. 1 a § 443 Občianskeho zákonníka a v zhode s okresným súdom vyložil ust. § 442 ods. 1, § 443 Občianskeho zákonníka tak, že škoda, ktorá vznikla žalobcovi v dôsledku dopravnej nehody, vykonanej opravy poškodeného vozidla, predstavuje hodnotu vynaložených nákladov na opravu vozidla, bez zohľadnenia amortizácie pri tých náhradných dieloch, ktoré boli do vozidla zamontované ako nové. V konečnom dôsledku poškodenie vozidla dopravnou nehodou a následne vykonaná oprava v použití nových náhradných dielov vozidlo nezhodnocuje, pretože každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje. Správanie žalobcu ako poškodeného len viedlo k tomu, aby obnovil stav vozidla, ktorý tu bol pred škodovou udalosťou (dopravnou nehodou), a k vynaloženiu nákladov na vykonanú opravu bol žalobca donútený dopravnou nehodou. Žalobcovi musí

byť kompenzovaná ujma, ktorá mu vznikla z titulu dopravnej nehody, za súčasného stavu, že žalovaný a ani vedľajší účastník na strane žalovaného nepreukázali, že by sa žalobca bezdôvodne obohatil, t. j., že by na opravu vozidla boli použité nové diely, ktoré nesmerovali k obnoveniu prevádzkyschopnosti vozidla, resp. že by nové diely s opravou poškodeného vozidla nesúviseli. Uplatnenie „amortizácie“ by bolo porušením zásady neminem laedere - nikoho nepoškodzovať. Účelom zákona, resp. zákonných ustanovení vyššie citovaných a súdneho konania, je taký postup, aby sa poškodenému - žalobcovi, jeho právo na náhradu škody v plnej miere kompenzovalo, čo je v zhode aj so spravodlivým výkladom zákona. Opačný prístup k prejednávanej sporovej veci, ktorý by nezohľadnil vykompenzovanie škody v celom rozsahu v dôsledku vynaložených nákladov žalobcom na opravu poškodeného vozidla, aby sa toto dostalo do stavu pred poškodením, by bol aj v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorá kladie dôraz pri rozhodovaní všeobecných súdov na princíp riadneho a spravodlivého procesu v zmysle čl. 46 Ústavy SR a s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.“

4.2. Žalobca má za to, že v zmysle uvedených záverov nie je možné bez ďalšieho tvrdiť, že opravou prišlo ku zhodnoteniu vozidla tak, ako to uvádza žalovaný. Žalobca preto žiada podanej žalobe vyhovieť.

5. Žalovaný sa k replike žalobcu nevyjadril.

6. Súd na prejednanie sporu nariadil pojednávanie na termín dňa 22.02.2024 o 10:00 hod., na ktorom žalobca, pokiaľ ide o úhradu časti žalovanej sumy 1.220,16 eur žalovaným k 02.07.2020, uviedol, že vzhľadom na mimoriadne opatrenia v čase koncipovania repliky k vyjadreniu žalovaného, nedisponoval žalobca informáciou o úhrade tejto časti žalovanej pohľadávky. Na pojednávaní potvrdil, že táto časť bola žalovaným uhradená k 03.07.2020. V tejto časti preto žalobca zobral žalobu späť z dôvodu uhradenia časti žalovanej pohľadávky žalovaným a konanie žiadal v tejto časti spolu s príslušenstvom zastaviť.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi, a to návrhom poisťnej zmluvy AUTO PARTNER č. XXXXXXXXXXXX, hlásením škodovej udalosti z 22.08.2018, správou o nehode z 10.06.2018, posudkom/kalkuláciou č. XXXXXXXXXXXX, faktúrou č. XXXX/XXX, likvidačným protokolom z 01.06.2020, výpisom z účtu žalobcu, oznámením - regresná náhrada poisťného plnenia zo 16.10.2018, potvrdením o poukázaní platby - UNIPROID XXXXXXXXXXXX, výpočtom výšky škody z 27.08.2019, oznámením žalovaného o poukázaní náhrady škody z 01.07.2020, ako i ostatným obsahom spisu, a zistil tento skutkový stav:

8. Z vyjadrení strán počas súdneho sporu a z predložených listinných dôkazov mal súd za nesporné, že žalobca (ako poisťovateľ) mal s obchodnou spoločnosťou SHR Veget s.r.o. (poškodeným) uzavretú zmluvu o havarijnom poistení motorového vozidla, predmetom ktorej bolo poistenie osobného motorového vozidla Chevrolet Captiva, EČV: R

8.1. Vozidlo, ktorým bola spôsobená škodová udalosť, bolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného.

8.2. Nebolo sporné, že 10.06.2018 došlo k poisťnej udalosti, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo poškodeného, Chevrolet Captiva, EČV: R ani to, že k poisťnej udalosti došlo v dôsledku pádu dreva z prívesného vozíka EČV: R pripojeného k motorovému vozidlu EČV: R Žalobca titulom poisťnej udalosti vyplatil poškodenému (resp. na účet autoservisu) poisťné plnenie (po odpočítaní spoluúčasti 100,- eur) vo výške 1.289,14 eur. V predmetnom konaní nebola sporná ani skutočnosť, že žalovaný dňa 03.07.2020 poukázal na účet žalobcu sumu 1.220,16 eur, v dôsledku čoho žalobca na nariadenom pojednávaní 22.02.2024 vzal žalobu v tejto časti s príslušenstvom späť.

8.3. V konaní bola spornou otázka preukázania dôvodnosti zníženia náhrady škody v rozsahu odpočítaného zhodnotenia, teda oprávnenosť resp. neoprávnenosť uplatnenia amortizácie žalovaným. Zároveň bol v konaní sporný nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania.

9. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

9.1. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9.2. Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatí žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

9.3. Späťvzatie žaloby je jedným z dispozičných oprávnení žalobcu ako strany sporu s postavením tzv. dominus litis (pána sporu), ktorý má právo procesnými úkonmi, ktoré sú prejavom jeho autonómnej vôle, ovplyvňovať priebeh a smerovanie celého súdneho konania (tzv. dispozičný princíp).

9.4. Vzhľadom na to, že žalobca na nariadenom pojednávaní 22.02.2024 vzal žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 1.220,16 eur s príslušenstvom späť, súd konanie v tejto časti zastavil. Keďže žalovaný už vo vyjadrení k žalobe žalobcu z 03.09.2020 uviedol, že dňa 02.07.2020 poukázal na účet žalobcu sumu vo výške 1.220,16 eur, pričom túto skutočnosť súdu preukázal aj potvrdením o zaplatení a žalovaný zároveň súhlasil, aby súd na pojednávaní nariadenom 22.02.2024 pojednával v jeho neprítomnosti a vec rozhodol v zmysle písomných podaní sporových strán, ako aj predložených a vykonaných dôkazov, súd má za to, že žalovaný súhlasil so späťvzatím žaloby v časti týkajúcej sa 1.220,16 eur s príslušenstvom, a preto v tejto časti konanie zastavil.

10. Súd spor právne posúdil nasledovne:

11.1. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

11.2. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

11.3. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

11.4. Podľa § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

11.5. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

11.6. Podľa § 443 Občianskeho zákonníka, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

11.7. Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka poistnou zmluvou sa poistiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poistiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

11.8. Podľa § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poistiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poistiteľ poskytol.

11.9. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 381/2001 Z. z.“) ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy

11.10. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

11.11. Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z. z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

11.12. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

11.13. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

11.14. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

11.15. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

11.16. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

11.17. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

12. Súd konštatuje, že žaloba žalobcu má všetky zákonom predpísané náležitosti, keďže žalobca v nej úplne opísal rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje uplatnený procesný nárok: jednak opísal vznik uplatneného nároku spočívajúceho v nákladoch spojených s opravou motorového vozidla Chevrolet Captiva, EČV: R ako aj základ nároku voči žalovanému s odkazom na oznámenie žalovaného o poistnom plnení. Žalobca uplatnený nárok taktiež podložil dôkazmi, z ktorých je zrejmé, z čoho vychádzala suma opravy poškodeného motorového vozidla.

13. Občiansky zákonník v ustanoveniach § 813 a § 814 upravuje prechod práva poisteného proti inému na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou. Dôvodom, prečo na poisťovateľa prechádza právo, ktoré má poistený proti inému na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, je postihnutie osoby zodpovednej za škodu aj v tých prípadoch, keď poistený, ktorému bola spôsobená škoda, dostane náhradu od poisťovateľa. Ide o zákonný prechod práva (tzv. subrogačný postih), ku ktorému dochádza bez prejavu vôle účastníkov. Zo znenia § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva prechod práva na náhradu škody vyplatením poistného plnenia bez ohľadu na to, či možno zodpovednosť za škodu, ktorá vznikla poškodenému voči škodcovi, vyvodiť z Občianskeho zákonníka alebo akéhokoľvek iného právneho predpisu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obdo/26/2015 zo 16.02.2016).

14. Podľa názoru súdu, žalobca po poistnej udalosti, ktorá nastala dňa 10.06.2018, postupoval v súlade so zákonom a ako poisťiteľ, na ktorého v zmysle vyššie uvedeného prešlo právo na náhradu škody (ktorý nebol vinníkom dopravnej nehody) si uplatnil u žalovaného nárok na náhradu škody, ktorú žiadal vyplatiť na základe faktúry č. 2018/164 zo dňa 16.10.2018, ktorou mu bola vyúčtovaná oprava poškodenia vozidla spôsobeného dopravnou nehodou vo výške 1.666,97 eur s DPH. Táto faktúra bola vystavená spoločnosťou, ktorá opravu poškodeného vozidla žalobcu vykonala a ktorej žalobca túto faktúru po odpočítaní spoluúčasti (100,- eur) a po odpočítaní DPH (277,83 eur) nahradil poškodenému vo výške 1.289,14 eur. Z uvedeného potom vyplýva, že škoda, ktorá vznikla žalobcovi z titulu nákladov na vykonanú opravu poškodeného vozidla v dôsledku dopravnej nehody, ktorú nezavinil, predstavuje skutočnú škodu. Táto skutočná škoda vznikla vynaložením nákladov na opravu vozidla, čím sa vozidlo žalobcu stalo užívania a prevádzkyschopné tak, ako tomu bolo pred dopravnou nehodou. Súd bol tiež toho názoru, že v dôsledku opravy, ktorou bolo vozidlo žalobcu uvedené do pôvodného stavu, nedošlo k jeho zhodnoteniu, ale hodnota havarovaného (aj keď opraveného) vozidla tým stratila na trhovej hodnote. To znamená, že na strane žalobcu ako poisťiteľa, na ktorého prešlo právo na náhradu škody, došlo k ujme v jeho majetkovej sfére, keď musel vynaložiť nevyhnutné prostriedky k obnoveniu pôvodného majetkového stavu - na opravu poškodeného vozidla tak, aby z technického hľadiska bolo rovnako prevádzkyschopné ako pred škodovou udalosťou, o vznik ktorej sa žalobca nijako nepričinil.

15. V tejto súvislosti poukazuje súd na Nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2221/07 zo dňa 19.03.2008, ktorý pracoval so zneniami ustanovení o spôsobe a rozsahu náhrady škody, práva na majetok a súdnu ochranu kompatibilnými so slovenským právnym poriadkom a s ktorým výkladom o spôsobe a rozsahu náhrady škody sa tunajší súd stotožnil. Ako vyplýva z odôvodnenia tohto nálezu, Ústavný súd ČR zaujal výklad, podľa ktorého, „ak je za škodu považovaná ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a jej výška je daná rozdielom medzi majetkovým stavom poškodeného pred a po jeho poškodení, musí i rozsah náhrady škody zohľadniť výšku všetkých nutných prostriedkov, ktoré bol poškodený nútený vynaložiť k obnoveniu pôvodného majetkového stavu, v danom prípade k oprave vozidla tak, aby bolo z technického hľadiska rovnako prevádzkyschopné ako pred škodovou udalosťou. Pokiaľ obnovenie pôvodného majetkového stavu nie je možné inak ako za použitia nových náhradných dielov, oprava bola vykonaná účelne a smerovala len k odstráneniu následkov škodovej udalosti, nie je možné prenášať povinnosť na úhradu nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu na poškodeného a neodôvodnene ho znevýhodňovať oproti škodcovi“. Ďalej z odôvodnenia

citovaného nálezu vyplýva, že „je potrebné prihliadnúť aj na to, že v prípade havarovaného vozidla, hoci opraveného novými dielmi, je jeho skutočná hodnota vždy nižšia ako pôvodná hodnota použitého vozidla. V neposlednom rade je potrebné vziať do úvahy i to, že poškodenému ono diskutabilné tzv. „zhodnotenie“ vozidla v podstate bolo protiprávnym konaním vnútené. V dôsledku škodovej udalosti sa tak dostáva do situácie, keď na rozdiel od vinníka škody si počínal v súlade s právom (v konkrétnom prípade neporušil dopravné predpisy) a je nútený vynaložiť zo svojho značnú čiastku na to, aby svoje vozidlo mohol vôbec používať ako pred škodovou udalosťou“.

15.1. V súdenom prípade žalobca riadne preukázal jednak skutočnosť, že poškodený nebol vinníkom dopravnej nehody a jednak to, že v dôsledku opravy poškodeného vozidla musel vynaložiť nevyhnutné náklady na to, aby obnovil pôvodný majetkový stav tak, aby vozidlo bolo z technického hľadiska rovnako prevádzkyschopné ako pred vznikom škody. Ako z vykonaného dokazovania vyplynulo, žalobca uhradil za opravu vozidla sumu 1.289,14 (bez DPH), od ktorej sumy mu žalovaný vykonal odpočet za zhodnotenie (amortizáciu) v sume 68,98 eur, na základe čoho skutočná výška škody predstavovala sumu 1.289,14 eur (bez DPH) a žalovaný mu vyplatil poistné plnenie (dňa 03.07.2020) vo výške 1.220,16 eur (bez DPH). Takýto postup žalovaného súd nepovažoval za správny, pretože skutočná výška škody podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka predstavovala žalobcom ako poškodeným vynaložené nevyhnutné prostriedky na obnovenie pôvodného majetkového stavu (pred škodovou udalosťou) a o žalovaným nevyplatenú sumu 68,98 eur došlo na strane žalobcu k ujme v jeho majetkovej sfére. Podľa názoru súdu mal žalovaný poskytnúť poistné plnenie vo výške skutočnej škody, ktorá žalobcovi ako poškodenému vznikla, t. j. v sume 1.289,14 eur (1.220,16 eur plus 68,98 eur). Je neprípustné, aby poškodený, ktorý sa o vznik škodovej udalosti žiadnym spôsobom nepričinil, znášal jej následky dvakrát - raz pri samotnej škodovej udalosti, keď došlo ku škode na veci a druhýkrát vtedy, keď mu nie sú vrátané prostriedky, ktoré v dôsledku protiprávneho konania škodcu na obnovenie pôvodného majetkového stavu účelne vynaložil. V konaní bolo preukázané, že žalovaný žalobcom predloženú faktúru z opravy vozidla akceptoval, avšak krátil mu poistné plnenie o sumu 68,98 eur s poukazom, že ide o zhodnotenie vozidla opravou - amortizáciu. Súd má za to, že poškodený, resp. žalobca, ktorý utrpel majetkovú ujmu (škodu) vo svojej majetkovej sfére, bol nútený (opravou vozidla) účelne a nevyhnutne vynaložiť prostriedky k obnoveniu pôvodného majetkového stavu. Účelnosť a rozsah vynaložených prostriedkov neboli medzi stranami sporné; tieto žalobca riadne preukázal a aj žalovaný z nich pri výpočte poistného plnenia vychádzal, avšak žalobcovi krátil poistné plnenie o sumu 68,98 eur, čo súd nepovažoval za správne a ani za spravodlivé; naopak priečiace sa požiadavke rozumného usporiadania vzťahov.

16. Sumarizujúc uvedené, súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobca v konaní preukázal výšku skutočnej škody, pričom žalovaný nepreukázal dôvodnosť zníženia náhrady škody vo vzťahu k žalobcovi o odpočítanú amortizáciu. Vzhľadom na uvedené súd žalovaného zaviazal na doplatenie náhrady škody žalobcovi aj v rozsahu odpočítaného opotrebenia v sume 68,98 eur.

17. Vo vzťahu k žalobou uplatneným úrokom z omeškania žalovaný namietol, že v danom prípade žalobca poškodenému vyplatil iba istinu vo výške 1.289,14 eur, a teda iba v tomto rozsahu na neho prešlo právo jeho poisteného na náhradu škody, pričom poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.02.2017, sp. zn. 3Cob/93/2015.

17.1. V danom spore síce žalobca nahradil svojmu poistenému (poškodenému) hodnotu nákladov na opravu motorového vozidla, čo ale neznamená, že voči nim sa žalovaný nemohol dostať do omeškania. Nič nebráni aplikácii § 563 Občianskeho zákonníka v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka na vzťah medzi stranami sporu pokiaľ ide o nárok na úroky z omeškania. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákona o PZP a ani Občianskeho zákonníka. Ak zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase, je rovnako zmyslom zabezpečiť v čo najkratšom čase poisťovateľovi poškodeného refundáciu tejto škody. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa sa nedostala do omeškania s refundáciou riadne vyplateného poistného plnenia. Tu nejde o vstup do práv poškodeného, ale o vlastný peňažný nárok poisťovne žiadajúcej refundáciu, s ktorej poskytnutím je druhá strana v omeškaní. Tento nárok nevyklučuje žiadne ustanovenie právneho predpisu, práve naopak tento záver znenie § 1 ods. 2 zákona o PZP v spojení s § 563 a § 517 Občianskeho zákonníka podporuje.

17.2. Súd zároveň dodáva, že sa nestotožňuje s argumentáciou žalovaného, ktorú podporuje odkazom na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/93/2015 („nárok, ktorý prislúchal poškodenému aj s príslušenstvom, teda aj s úrokom prechádza na poisťovňu ak uhradila poškodenému aj tieto úroky“) a poukazuje na to, že súdom vyslovený právny názor má oporu v rozhodnutiach Krajského súdu v

Bratislave sp. zn. 1Cob/101/2019 z 24.10.2019 alebo aj sp. zn. 2Cob/130/2017 z 15.05.2018. V druhom spomenutom rozhodnutí odvolací súd okrem iného uviedol, že „predmetom sporu je regresný nárok podľa § 813 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poistiteľa, a to až do výšky plnenia, ktoré mu poistiteľ poskytol. Predmetom sporu teda nie je nárok poisteného voči poistiteľovi, preto ani nie je možné posudzovať omeškanie vo vzťahu k žalovanému podľa § 11 ods. 6 a § 11 ods. 7 zák. o PZP, na čo v odvolaní poukazoval žalovaný. Súd prvej inštancie preto správne posudzoval pri regresnom nároku podľa § 813 ods. 1 Obč. zák. omeškanie žalovaného podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. v nadväznosti na nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z., upravujúcej výšku úrokov z omeškania. Z uvedených dôvodov neobstojí ani poukazovanie odvolateľa na iné rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 3Cob/132/2015 (poznámka súdu: 3Cob/132/2015 je obdobné rozhodnutie ako 3Cob/93/2015). Na podporu správnosti posudzovania omeškania podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. v prípade regresného nároku odvolací súd poukazuje i na rozsudky Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Cob/141/2015-128 zo dňa 31.5.2016, č.k. 3Cob/235/2015-111 zo dňa 23.3.2016 a č.k. 2Cob/170/2016 zo dňa 3.10.2017, ktoré riešili obdobnú právnu situáciu.“

17.3. Súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania v žalobcom požadovanej výške 5 % (vo výške zodpovedajúcej nariadeniu podľa bodu 11.17. tohto rozsudku) zo sumy 1.289,14 eura od 01.06.2020 tak, ako si to žalobca uplatnil žalobou (podanie žaloby) do 03.07.2020 (deň pripísania sumy 1.220,16 eur žalobcovi) a zo sumy 68,98 eur od 04.07.2020 (deň nasledujúci po pripísaní sumy 1.220,16 eur žalobcovi) do zaplatenia.

18. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
18.1. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

18.2. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18.3. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O samotnej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie tak, ako to predpokladá § 262 ods. 2 CSP.

18.4. Citované ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vyžaduje zodpovednosť za zavinenie strany sporu, ktorej procesný úkon mal za následok zastavenie konania, pričom otázka zavinenia sa hodnotí iba podľa procesného výsledku.

18.5. Počas tohto súdneho sporu došlo k úprave pôvodnej žaloby čiastočným späťvzatím, keď žalobca vzal žalobu v časti sumy 1.220,16 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.220,16 eur od 01.06.2020 do zaplatenia (03.07.2020) späť z dôvodu úhrady tejto časti istiny zo strany žalovaného na účet žalobcu po podaní žaloby. Späťvzatie žaloby (aj v časti) je zásadne chápané ako procesné zavinenie žalobcu na zastavení konania z dôvodu, že práve v dôsledku tohto procesného úkonu strany je konanie zastavené; súd však musí skúmať aj to, čo žalobcu viedlo k späťvzatiu. Súd v tomto smere neskúmal len dôvodnosť podanej žaloby (aj len v časti), ale aj to, či k tomuto dispozičnému úkonu žalobcu došlo v dôsledku správania sa strany. Tak ako vyplýva z konštantnej judikatúry týkajúcej sa procesnej zodpovednosti za zavinenie trov konania, žalobca preukázal, že späťvzatie žaloby v časti bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, keď uhradil danú časť istiny.

18.6. Keďže žalobca bol vo veci vo zvyšnom rozsahu plne úspešný, pričom procesné zavinenie na zastavení konania bolo na strane žalovaného, súd priznal nárok na náhradu trov konania žalobcovi proti žalovanému v celom rozsahu. O ich výške rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku s poukazom na § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestský súd Bratislava III.

Odvolanie má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) [§ 363 CSP].

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).